

UNIVERZITA KARLOVA V PRAZE
Fakulta sociálních věd
Institut mezinárodních studií

PROTOKOL O HODNOCENÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE
(Posudek oponenta)

Práci předložil(a) student(ka): **Kateřina HADRABOVÁ**

Název práce: **Proces českého přistupování do EU a jeho reflexe v německém politickém diskurzu**

Oponoval (u externích oponentů uveďte též adresu a funkci v rámci instituce):
PhDr. Miroslav Kunštát, Ph.D.

1. OBSAH A CÍL PRÁCE (stručná informace o práci, formulace cíle):

Předložená práce si klade za cíl stručně představit německou politickou (ad hoc i mediální) reflexi přístupového procesu ČR a kontextuálně též dalších visehradských států do EU, a sice od uzavření příslušných asociačních smluv (v případě ČR 1993) až do uzavření negociačního procesu v r. 2001. V úvodní hypotéze autorka správně předpokládala, že tento proces bude v německém diskurzu reflektován a že se v průběhu času bude měnit, speciálně se zaměřila na reflexi negociačních kapitol o energetice a volném pohybu osob, které byly z německého pohledu na prahu 21. století – odhlédneme-li od otázek minulosti, řešených bilaterálně především v Česko-německé deklaraci z r. 1997 – nejcitlivější (obavy z negativních dopadů provozu JE Temelín, obavy z masivního přílivu levné pracovní síly z ČR a dalších států SVE).

2. VĚCNÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, argumentace, logická struktura, teoretické a metodologické ukotvení, práce s prameny a literaturou, vhodnost příloh apod.):

Autorka si vybrala poměrně náročné téma, které se spíše hodí pro kvalifikační práci vyššího stupně. Jedná se o téma do značné míry a opakovaně již zpracované, takže vlastní přidanou hodnotu práce představují zejména kratší *case studies* (4. kapitola bak. práce) ohledně reflexe sjednávání kapitoly Energetika (negociační kapitola č. 14) a Volný pohyb osob (č.2). Ty by mohly být naopak podle názoru oponenta zpracovány podrobněji, navíc se jednalo o poměrně mediálně vděčná témata. To ostatně dokazují i některé, bohužel nezohledněné německé práce, např. i studie Felixe Westrupa v AUC-ST 1-2 (2013) o reflexi východního rozšíření v německém tisku na kontrastním příkladu České republiky a Rumunska. Pro formát bakalářské práce je ovšem zvolený korpus pramenů a literatury dostačující, přivítat lze časté užití plenárních protokolů (a dalších parlamentárií) Spolkového sněmu SRN k vybraným tématům.

3. FORMÁLNÍ A JAZYKOVÉ ZPRACOVÁNÍ (jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, formální náležitosti práce apod.):

Jazykový projev autorky obsahuje drobné nedostatky a řadu nepřesných charakteristik, např. matoucí označení R.M. Rilkeho a S. Freuda jako „českých rodáků“ (s.3), nevhodné užití termínu „reparace“ i pro neraparační majetkoprávní otázky (s.20, nehledě na nevhodnost symetrické prezentace požadavků tohoto typu), občas se objevují i chyby v syntaxi („...čemuž vyjadřuje“, s.21). V textu se objevují i věcné omyly: na s. 26 autorka nekriticky převzala údaj o velikosti německé menšiny v Maďarsku (250 000, ve skutečnosti dle sčítání lidu v r. 2001 cca 62 tis.), na s. 29 je státní ministr v AA Ludger Volmer (B90/Grüne) omylem označen za spolkového ministra zahraničních věcí (tím byl v inkriminovaném roce 2000 Jos. Fischer), nepřesná je i teze o přetrvávající platnosti tzv. Kodaňských kritérií (s. 10) i v dalších vlnách rozšiřovacího procesu – pro balkánské země totiž byla/jsou tato kritéria podstatně zpřísněna a v praxi i striktněji kontrolována.

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (celkový dojem z bakalářské práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek, naplnění cíle apod.):

Předložená práce představuje solidní přehled dané problematiky, proporce práce ovšem mohly být posunuty ve prospěch klíčové 4. kapitoly (zde by se nabízelo více zdůraznit i regionálně specifické diskuse v Bavorsku a Sasku, i zde jsou příslušná parlamentaria k dispozici); předchozí kapitoly jsou jen shrnutím poznatků všeobecně známých. Za sporné považuji tvrzení (odpověď na druhou výzkumnou otázku, „*jak proces přistupování, pokud vůbec, ovlivnil německý politický diskurz o České republice?*“), že „diskurz o České republice nebyl v německé politice průběhem přístupových jednání těmito negociacemi bezprostředně ovlivněn“. To by si vyžadovalo mnohem rozsáhlejší výzkum na základě většího a reprezentativnějšího souboru pramenů+ ten však v této bakalářské práci nebyl (a tuším ani nemohl být) proveden.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (jedna až tři):

V rozpravě by se autorka mohla zaměřit na případné rozdíly mezi regionálně-specifickým politickým diskurzem (Bavorsko, Sasko, zde pak příhraniční oblasti) a diskurzem celoněmeckým, resp. na jejich vzájemnou propojenost a ovlivňování.

6. DOPORUČENÍ / NEDOPORUČENÍ K OBHAJOBĚ A NAVRHOVANÁ ZNÁMKA (A-F):

Bakalářskou práci Kateřiny Hadrabové doporučuji k obhajobě a navrhuji její klasifikaci stupněm „C“, v případě přesvědčivé ústní obhajoby stupněm „B“.

V Mariánských Lázních 30. srpna 2020

(PhDr. Miroslav Kunštát, Ph.D.)

Pozn.: Hodnocení pište k jednotlivým bodům, pokud nepíšete v textovém editoru, použijte při nedostatku místa zadní stranu nebo příložený list. V hodnocení práce se pokuste oddělit ty její nedostatky, které jsou, podle vašeho mínění, obhajobou neodstranitelné (např. chybí kritické zhodnocení pramenů a literatury), od těch věcí, které student může dobrou obhajobou napravit; poměr těchto dvou položek berte prosím v úvahu při stanovení konečné známky.